El davanter ‘tapat’

Portu celebra un dels dos gols que va fer ahir al Benito Villamar n Foto: EFE.

Cristhian Stuani està acaparant el protagonisme entre els davanters del Girona. Titular indiscutible, l’uruguaià és l’únic davanter que ha vist porteria en un equip que s’ha anat acostumant a jugar amb un sol home de referència a dalt. Kayode i Olunga, com la setmana passada, van tornar a viure tot el partit des de la banqueta o des de la zona d’escalfament, sense arribar a entrar. Però l’aposta única a la davantera té trampa. Stuani no juga sol. El Girona té un altre estilet, i tant o més inspirat. Portu, un dels teòrics mitjapuntes, apareix més que mai a l’àrea rival, i els porters el comencen a tenir creuat.

Tot just arribar de l’Albacete Portu es va adaptar de meravella a l’esquema de Machín, perquè les seves característiques s’adeien molt a la posició d’interior. Després d’un rendiment molt destacat a segona A, el murcià arribava a primera –hi havia debutat de manera testimonial amb el València– ple d’energia. I tot i que les seves primeres versions a l’elit no van ser les més lluïdes, ha anat trobant la manera de convertir-se en un corcó per a les defenses rivals. Consolidat en el 3-4-2-1, fa d’enllaç com Borja i sap explotar les seves virtuts, que el fan arribar més a l’àrea. Els més de 45.000 espectadors que hi havia ahir al Villamarín en van ser testimonis. Portu ja va ser el primer que va posar a prova Adán, després de rebre la passada de Maffeo i fer un molt bon control (11’). L’exjugador de l’Albacete era sempre una amenaça per a la defensa verd-i-blanca. I una garantia per als seus companys, que saben que qualsevol passada a l’espai pot acabar sent bona per la seva potència i fe. Així va arribar el 0-1. S’estava a punt d’arribar al descans i Borja, que minuts abans ja havia buscat la passada llarga cap a Portu, hi va tornar. La passivitat de Tosca hi va ajudar, però res hauria estat possible sense la insistència de Portu, que se la va creure i la va fer bona. Davant d’Adán, el mitjapunta del Girona va definir amb una bona vaselina i va córrer cap al córner a celebrar el gol, seguit per tots els companys.

La segona part de Portu era menys agraïda. Continuava treballant i mirant d’aparèixer des de la segona línia, però li costava més ser protagonista allà on li agrada. El murcià va buscar connexions amb Maffeo i amb Borja, i va voler aprofitar també alguna de les intervencions de Mojica quan el colombià va aparèixer per l’esquerra. L’1-1 de Guardado va fer mal, però Portu no va perdre la fe. Ja en el temps afegit, va buscar una centrada amb molta intenció al segon pal per a Borja García, avortada per un rival. I, poc després, va aparèixer per fer bona una cavalcada de Mojica per l’esquerra. No era una centrada neta, però Portu la va fer bona a còpia de lluita i fe. Hi va posar el peu, se la va fer seva i va deixar amb un pam de nas Adán, el primer porter que encaixava dos gols de Portu en un mateix partit com a jugador professional. És clar que encara hi va haver temps perquè la desconnexió greu dels gironins els impedís sortir amb els tres punts del Villamarín. Emprenyat com una mona, Portu va marxar sense dir res, el dia que estava cridat a acaparar tots els focus.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 26-11-2017 Pàgina 8

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1291047-el-davanter-tapat.html